

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- **Vánoční a novoroční bohoslužby**..... str. 3
- **Schola Gregoriana Pragensis** ..... str. 6
- **Mikuláš pro děti** .. str. 7
- **K zamyšlení:** Tajemné neviditelné ruce ..... str. 9
- **Co se dělo:** Řekl nám "kolegové"! ..... str. 10
- **Ze života svatých** Sv. Petr Kanisius ..... str. 12
- **Píšete nám:** Vzpomínky na Hájek ..... str. 12
- **Pamětní kniha děkanství Beroun** II-há str. 14
- **Dospělý, přeskoč!** str. 16
- **FCH Beroun** má nový Dům Charity .....str. 17
- **Vlčata** jdou na Žebrák a Točnick .....str. 18
- **Skauti R&N** 28. října na náměstí .....str. 19
- **Do roklí** ..... str. 19
- **Výprava do jiné dimenze** ..... str. 20
- **PŘÁNÍ:** ..... str. 22
- **POSLEDNÍ SLOVO: Priority report** ..... str. 22

...ježíšek asi zbankrotoval...

Vícekrát jsem během listopadu slyšel, že pro české rodiny budou letošní Vánoce zcela jistě chudší, než tomu bylo v minulých letech. A tak mne napadlo, jestli v době reálné ekonomické krize, kdy se hroučí eurozóna, kdy je budoucnost pro nás všechny tak trochu nejistá, náhodou i ježíšek nezbankrotoval? Dovedu si představit tu „katastrofu“, kdyby nakonec měla být pravda, že by pod stromečkem naše děti místo hromady drahých a často nesmyslných dáreků našly jen čepici a rukavice, aby jim nebylo v mrazech zima, kdyby Tesco, Kaufland, Billa, Makro a jiné chrámy „boha mamonu“ zely prázdnotou, a místo toho jsme konečně přemýšleli nad svými mezilidskými vztahy, nad starostmi a bolestmi svých blízkých a nejbližších, nad smyslem svého života, nad svými úcty vůči Stvořiteli, nad skutečným bohatstvím svého života? Že bychom znovu objevili a našli v sobě radost z těch nejobyčejnějších věcí(?), z toho, že nejsme sami, že nás má někdo opravdu rád...? Ne, to by byla neskutečná tragédie, kdyby takto náš ježíšek zbankrotoval...!!! Už jsme

Beroun

kresba J. Goldmann

si zvykli na „bohaté“ Vánoce, a teď bychom měli být žebráky, kteří nevědí, jak je prožít s prázdnou peněženkou a dluhy, jež nám lámou vaz...?

Doba, která přichází, bude asi pro nás všechny velmi složitá. Pro některé celoživotní úspory mohou být jen iluzí opravdových jistot, pro jiné existenční problémy, nedostatek finančních prostředků a zadluženost mohou být neskutečnou a trvalou noční můrou...

A tak nás Vánoce zvou do Betléma, abychom konečně objevili vtěleného a nám blízkého Božího Syna, který má jako člověk jen jednu jistotu: narodí se ve chlévě a skončí na kříži!!! A přesto to bude právě On, kdo spasí svět, kdo přináší člověku naději, kdo „se stal pro nás chudým, abychom my zbohatli z jeho chudoby“, kdo nemá nic, a přesto je schopen každému člověku i celému lidstvu dát všechno..!

A tak se ptám, zda by bylo opravdu tragédií, kdyby Ježíšek zbankrotoval, a místo toho do našich životů konečně přišel Pán Ježíš – Boží Syn, který nás jako jediný může učinit šťastnými a bohatými lidmi...?

Přeji vám všem, aby letošní Vánoce na prahu „hubených let“ byly pro vás všechny opravdu „bohaté“!

J. Pecinovský

Zprávy z farnosti

 První pátek v měsíci – 2. prosince. Mše sv. začíná v kapli Povýšení sv. kříže v 18.00 hodin, následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltářní. Od 17.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.

 Mše svatá pro děti ke cti sv. Mikuláše s kytarovými písničkami se bude konat v **pondělí 5. 12. v 17 hodin v Berouně v kostele sv. Jakuba.** (Info o Mikulášské nadílce na farním dvoře v rubrice K-klub.)

 Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu – 8. prosince. Mše sv. bude ve čtvrtek 8. 12. – v den slavnosti 18.00 hodin: v Berouně (v kostele sv. Jakuba)

 Kající bohoslužby, příležitosti ke svátosti smíření. Kromě obvyklých příležitostí ke slavení svátosti smíření – ve všední dny půl hodiny před mší sv. – vám nabízíme:

➤ **Beroun** (vše v kapli Povýšení sv. kříže a v areálu farních budov)

- v pátek 16. prosince od 16.00 do 20.00 hodin,
- v sobotu 17. prosince od 9.00 do 12.00 hodin.

➤ **Loděnice** (v kostele sv. Václava)

- ve středu 14. prosince od 16.00 do 17.00 hodin,
- v neděli 18. prosince od 9.00 do 9.30 hodin.

➤ **Králův Dvůr** (v kostele Nanebevzetí Panny Marie)

- ve čtvrtek 15. prosince od 16.00 do 17.00 hodin,
- v neděli 18. prosince od 7.30 do 8.00 hodin.

➤ **Tetín** (v kostele sv. Kateřiny)

- v úterý 20. prosince od 18.30 do 19.15 hodin

➤ **Chýňava** (v kostele sv. Prokopa)

- v neděli 18. prosince od 10.30 do 11.00 hodin

➤ **Hýskov** (v kostele Narození Panny Marie)

- v sobotu 17. prosince od 17.30 do 18.00 hodin

➤ **Nižbor** (v kostele Povýšení sv. kříže)

- v sobotu 17. prosince od 16.00 do 16.30 hodin

➤ **Svatý Jan pod Skalou** (v kostele Narození sv. Jana Křtitele)

- neděli 18. prosince od 7.30 do 8.00 hodin

K dispozici vám ke slavení svátosti smíření budou kněží berounské farnosti, případně pozvaní kněží z vikariátu.

 Vánoční výzdoba kostela. Protože bude třeba nainstalovat betlém a vánoční stromky, prosíme zvláště mladé o pomoc. Sejdeme se v pondělí 19. prosince v 15.00 hodin.

 Štědrovečerní setkání u jesliček pro děti – 24. prosince. Štědrovečerní setkání u jesliček bude pro děti a jejich rodiče v kostele sv. Jakuba od 15.30 hodin. Těšíme se, že si spolu zazpíváme koledy, domů si pak budete moci odnést „betlémské světlo“.

 „Půlnoční“ bohoslužba v Berouně – 24. prosince. Vánoční vigilie slavnosti Narození Páně začne v sobotu 24. prosince v kostele sv. Jakuba ve 23.00 hodin. Rozpis vánočních bohoslužeb v Berouně a okolí, viz níže.

 Vánoční a novoroční bohoslužby:

	Beroun	Králův Dvůr	Loděnice	Vráž	Tetín	Hýskov	Chýňava (Železná)	Sv. Jan pod Sk.	Nižbor	Hudlice
Sobota 24.12.	15.30 23.00				23.00			22.00	22.00	
Neděle 25.12.	10.00	8.00	9.30			16.30	11.00	8.00		
Pondělí 26.12.	10.00			8.30	11.00					9.30
Úterý 27.12.	18.00									
Středa 28.12.	18.00									
Čtvrtek 29.12.	18.00									
Pátek 30.12.	18.00									
Sobota 31.12.	18.00					16.30				15.00
Neděle 1.1.	10.00	8.00	9.30	9.30	0.00		(11.00)	11.00	16.30	

Všechny bohoslužby ve vánočním oktávu v Berouně se budou konat v kostele sv. Jakuba.

 Svátek Svaté Rodiny. V pátek 30. prosince, v den svátku Svaté Rodiny, prožijí manželé při večerní liturgii v kostele sv. Jakuba obnovu svých manželských slibů.

 Novoroční „půlnoční“ bohoslužba na Tetíně – 1. ledna. Novoroční vigilií slavnosti Matky Boží Panny Marie bude přesně od půlnoci z 31. 12. na 1. 1. v kostele sv. Ludmily na Tetíně sloužit pražský arcibiskup Mons. Dominik Duka. Ještě před slavnostní bohoslužbou se uskuteční setkání s farníky a Společností sv. Ludmily, která představí dění na Tetíně v posledních 20 letech.

 Zapůjčení kostela Zvěstování Páně Pravoslavné církevní obci v Berouně. Filiální kostel Zvěstování Páně („Zábranský“) byl po projednání a se souhlasem Pastorační rady farnosti a též po následném schválení Arcibiskupstvím pražským od 1.11. 2011 na dobu 5 let zapůjčen Pravoslavné církevní obci v Berouně, která zde bude konat své pravidelné bohoslužby. Obec pravoslavných se dosud setkávala k bohoslužbám ve středu a sobotu, a to v kapli, jež je v areálu berounské nemocnice. Tato kaple byla před dvěma roky znovu po rekonstrukci vysvěcena pravoslavným metropolitou a arcibiskupem Kryštofem. Vzhledem k tomu, že již svou kapacitou obzvláště o svátcích věřícím nestačí, obrátil se na mne s žádostí pravoslavný duchovní Ing. Mgr. Roman Hajdamačenko, jenž se svou rodinou bydlí právě v Berouně a kromě svého působení na Kladně a na ústředí pravoslavné církve v Praze by rád své aktivity více zaměřil na Beroun, a to i tím, že by rád přesunul bohoslužby ze soboty na neděli, což by asi i zvýšilo jejich návštěvnost. Pravoslavných věřících, většinou dělníků z Ukrajiny, Ruska a dalších zemí bývalého SSSR, ale i z východního Slovenska, Srbska ap. na Berounsku stále přibývá. Pravidelné bohoslužby budou v neděli od 10.00 hodin a rovněž v sobotu večer (čas bude upřesněn). S pravoslavnými bratřími a sestrami máme v naší farnosti již řadu let dobré kontakty i díky jejich zájmu o naše poutní místa ve Svatém Janu pod Skalou (sv. Ivan) a na Tetíně (sv. Ludmila). Těšíme se na dobrou ekumenickou spolupráci.

 Sbírka na charitu V neděli 6. listopadu se uskutečnila sbírka „na charitu“, při které se v naší farnosti vybralo 5.500,- Kč. Všem dárcům děkujeme.

 Letáček „Nedělní liturgie“. Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum „Nedělní liturgie“, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 Příprava mládeže ke křtu. Pravidelná setkání – příprava ke křtu pro „...náctileté“ – probíhají v budově fary **každé pondělí od 16.00 do 16.45 hodin.**

 Příprava dospělých ke křtu. Od počátku školního roku probíhají pravidelná setkání pro dospělé, kteří svou cestu k Bohu a k prožívání své víry v Církvi teprve hledají, a to v budově fary **každou středu od 18.00 do 19.00 hodin.**

 Biblické hodiny. Ke společným biblickým hodinám se v letošním školním roce scházíme pravidelně **každé úterý od 16.30 do 17.30 hodin.**

 Pravidelné návštěvy nemocných. Naše „staré a nemocné“, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb či se ocitli díky nemoci v těžké životní situaci, bychom rádi navštěvovali pravidelně, a to **každou středu od 9.00 do 12.00 hodin.** V případě nutnosti, nebo „naléhavého případu“ pak volejte kdykoli(!) na naše tel. čísla 724 227 853 (P. Josef Pecinovský) nebo 776 229 671 (P. Radim Cigánek).

 Ranní chvály - modlitba breviáře. Každou neděli před hlavní mší svatou v 9.30 hodin se v Berouně společně modlíme ranní chvály. Jste srdečně zváni.

 Farní knihovna bude otevřena v neděli **11. 12.** a **18. 12.** od 11.00 do 11.30 hodin v přízemí fary v Berouně.

 I letos jsou zde k nahlédnutí knihy od Karmelitánského nakladatelství, které si můžete objednat jako vánoční dárky. Neotálejte a přijďte vždy v neděli po mši svaté do knihovny a vyberte si něco pro sebe nebo i pro další členy rodiny. Neodkládejte na

poslední chvíli, abych mohla včas zajistit dodání. **Dále upozorňuji ty, kteří mají nějaké knihy vypůjčeny, aby je přinesli zpět.** *Knihovnice Maruška*

 Ministrantské setkání pro mladší ministranty (chlapce cca od 8 do 15 let) se uskuteční v sobotu **10. prosince v Praze Strašnicích**. Zahájení v 9.30 v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie, předpokládaný konec cca v 16 hodin. S sebou 120 Kč (60 Kč jako příspěvek na oběd, 60 Kč příspěvek řidičům na benzín), ministrantské a sportovní oblečení a obuv do tělocvičny. Mše sv., hry, soutěže, fotbálek... Ukončení cca v 16 hodin. Případní zájemci, hlase se včas (aby se domluvilo potřebné množství automobilů a nahlásil počet ministrantů na oběd) na tel. 602129195 - *Alois Vašků* nebo *P. Benedikt Hudema* (benedikthudema@atlas.cz).

 Setkání starších ministrantů (cca od 15 do 25 let): **16. a 17. prosince** proběhne setkání starších ministrantů **v Kojeticích u Neratovic**. Zahájení v pátek mši sv. v kostele sv. Vojtěcha v Neratovicích v 18.00 hod., večerní posezení u ohně, případně film. V sobotu ráno mše sv., příležitost ke svaté zpovědi (svátosti smíření), duchovní program, odpoledne fotbálek. S sebou 150 Kč na jídlo, sportovní a ministrantské oblečení. Kontaktní osoba: *Jan Štromajer* (721 314 100) nebo *P. Benedikt Hudema*

 Hola, hola, milé maminky, a máme tu advent! A máme tu vánoce! :) V prosinci se uvidíme 8. a 15., obojí v 9.00 na půdě v kaplance. Určitě bude vánoční program - něco pěkného si vyrobíme, něco dobrého sníme a naučíme se adventní píseň! Přijďte i s dětmi, bude milo, až srdečno. *Leona (pro nově příchozí - 732 508 097)*

 Modlitební společenství: Milí příznivci společné modlitby, je mi ctí a radostí Vám oznámit, že i v prosinci se potkáme, a to celkem 4x, jako obvykle ve čtvrtek ve 20.00 v kaplance. Bude tomu tak hned 1.prosince, dále 8.prosince (toto bude modlitební setkání s otcem Radimem v kapli Povýšení sv. Kříže), poté 15. prosince a nakonec (pro ty nejdovzvěšnější) ještě 22.prosince. Budeme rádi, když mezi nás přijdete. A nejen my... :-)

Z vikariátu

 Slavnostní mše svatá na hradě Karlštejně. O 1. neděli adventní, **27. listopadu** ve 14.00 hodin bude v kapli sv. Mikuláše na hradě Karlštejně modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v kostele sv. Vavřince v 9.00 hodin.

 Vikariátní konference. V úterý **13. prosince** se v Žebráku uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v kostele sv. Vavřince v 9.00 hodin.

Koncerty v kostelích

 Seydlovo sdružení vás zve na tradiční **adventní koncert**. První neděle adventní **27. listopadu 2011 v 15.00 hodin** v kostele sv. Jakuba v Berouně. Zazní **staročeské roráty** v podání Svatojakubského chrámového sboru. L. Petřvalský - varhany, řídí J. Bešćec.

 Adventní gregoriánský chorál. Druhá neděle adventní **4. 12. 2011 v 15.00** v kostele sv. Jakuba v Berouně. **Svatojakubská schola cantorum** provede gregoriánské chorální zpěvy doby adventní, Lukáš Petřvalský – varhanní improvizace, Jana Stielová – umělecký přednes, řídí Jiří Bešćec.

✂ **Adventní koncert na Tetíně.** Srdečně zveme všechny na koncert pěveckého sboru „COMODO“ s hosty - Pavla Bočková a Collegium Šrumcum - který se koná třetí neděli adventní **11. 12. 2011** v kostele sv. Ludmily na Tetíně. Začátek koncertu v **16.30 hod.** – vstupné dobrovolné.

✂ **Schola Gregoriana Pragensis** – koncert duchovní hudby **11. 12. – od 14.00 hodin** – **kostel sv. Jakuba Beroun. Adventus Domini – Adventní mariánská mše v českých kancionálech 15. a 16. století.** Vstupenky za 180,- Kč jsou k zakoupení v MIC na Husově náměstí Beroun a v síti Ticketstream. Soubor Schola Gregoriana Pragensis se řadí mezi přední světové interprety středověké duchovní hudby a je velice uznávaný kritikou i posluchači, pro které bývá koncert životním zážitkem. Těleso uměleckého vedoucího Davida Ebena přijíždí do Berouna po více než deseti letech se zcela novým projektem, *Adventus Domini*. Zároveň v těchto dnech u Supraphonu vychází stejnojmenné CD. Přes své úctyhodné stáří pěti staletí nabízí tato

redakční archiv

hudba velmi hluboký, střízlivý a kýčovitostí zbavený pohled na poselství Adventu a vánoc. Výtěžek koncertu bude použit na nákup toaletního a sprchového pojízdného křesla pro bezpečné sprchování klientů s výrazně stíženou mobilitou – seniorům nového Stacionáře sv. Anežky České na Jarově.

✂ **Adventní koncert v Hýskově:** V neděli 18. 12. v 17,00 hod. se představí loděnický pěvecký sbor Comodo pod vedením Tani Bočkové se svým Adventním programem s hosty Pavlou Bočkovou a Triem Collegium Šrumcum s uměleckou vedoucí Pavlou Žufníčkovou v hýskovském kostele Narození Panny Marie. Pořádá sdružení Tajdom.

✂ **Vánoční koncert.** V pondělí **26. 12. 2011** v **15.00** hodin v kostele sv. Jakuba v Berouně Jakub Jan Ryba Česká mše vánoční „Hej, mistře!“; účinkují: Svatojakubský chrámový sbor a orchestr, řídí Jiří Bešcec.

✂ **Rybovka v Loděnici:** Svatojakubský chrámový sbor pod vedením J. Bešcece se svými sólisty a varhanním doprovodem L. Petřvalského vystoupí s koncertním nastudováním České mše vánoční Jakuba Jana Ryby také v kostele sv. Václava v Loděnici v **neděli 8. ledna 2012 od 15 hodin.**

✂ **Eva Henychová vystoupí na benefici u kapucínů.** Ve středu **7. 12.** od **19.00** hodin proběhne v kapucínské klášterě na Hradčanech benefice Večery u kapucínů, během které vystoupí písničkářka Eva Henychová. Přispět můžete na MŠ pro sluchově postižené Holečkova.

Skauti

 Tábor 2012 se bude konat ve dnech **7. až 21. července** roku 2012. Hlavním vedoucím tábora je **Jakub Kodras tel.: 720 351 778**. Rodiče si budou moci vyzvednout na schůzkách Předběžné přihlášky na tábor 2012, které budou následně odevzdávat jednotlivým vedoucím svých dětí. K pořadí dodaných přihlášek může být následně přihlédnuto ohledně přijetí či

nepřijetí vašeho dítěte na tábor (z důvodu omezené kapacity osob na táboře). Děkujeme za pochopení, s pozdravem zůstává servisní tým tábora.

 Jezdíš na tábory a máš chuť dělat trubače? Budíček ráno a večerka večer neodmyslitelně patří ke skautskému táboru. Pokud máš vážný zájem, rád ti pomohu si tento sen splnit. Opravdu jen vážní zájemci. Obratě se na Frantíka (605 983 228).

 Skautské středisko Radost a Naděje prosí své členy o svědomité plnění přiděleného úklidu na chodbách v prostorách kaplanky! Všem poctivým a svědomitým dělníkům velké díky.

 Kontakty na vedoucí oddílu a naše středisko naleznete na farních stránkách: <http://www.beroun.farnost.cz/> v záložce „Skaut“. Prosím, sledujte tyto farní stránky celoročně – jsou zde doplňovány fotografie z akcí našich oddílů, je zde rychlé info, kalendář, kontakty... Prosím, předávejte tuto informaci všem přátelům, kteří mají o chod a dění v našem skautském středisku zájem. Děkujeme.

 Schůzky dívčího kmene:

SVĚTÝLKA: každou *středu* od 16.00 do 17.30 hodin, vedou Veronika Rejsková a Zuzana Karbušická - *Pastelka*.

SVĚTLUŠKY: *pátek* od 17.00 do 19.00 hodin, vedou Marie Stielová - *Myška* a Hana Klimovičová - *Rajčátko*.

LASIČKY: *úterý* od 16.30 do 18.30 hodin, vedou Kristýna Kodrasová a Ludmila Bešćecová.

 Schůzky chlapeckého kmene:

LVÍČATA: *středa* od 16.00 do 17.30 hodin, vede Pavel Konrád st. - *Drobeček*

VLČATA: *pátek* od 17.00 do 19.00 hodin, vedou Pavel Schöberle - *Mauglí* a Jan Franta - *Frantík*.

OCELOTI: *úterý* od 16.00 do 18.00 hod., vedou Petr Čapla - *E.T.* a Jan Marek.

ROVEŘI & RANGERS: každý **týden v pátek** od 19.30 do 21.00 hod., vede Jirka Hazuka ml. - *Siki*.

KKLUB
KŘESŤANSKÝ
BEROUN

 Mikuláš pro děti. Mše svatá ke cti sv. Mikuláše s kytarovými písničkami se bude konat **v pondělí 5. 12. v 17 hodin v Berouně v kostele sv. Jakuba** a poté se půjdeme společně podívat na farní dvůr, zda i berounskou farnost navštívil letos štědrý světec. (Aby měl co rozdávat, prosíme rodiče, aby přede mší laskavě uložili balíčky označené jmény svých dětí do košů připravených v chodbě kaplanky v areálu farního dvora.)

 Společenství mládeže. Katecheze? Modlitební setkání ano či ne? Písničky s kytarou? Setkávání nad čajem? Co vlastně obnáší takové spolčo pro mládež od patnácti výše? I ty máš možnost podílet se na tvorbě programu společenství! Setkání s vrstevníky ve víře v budově kaplanky **každý čtvrtek od 19.00 do 21.00 hodin.** **P. Radim Cigánek**

 Modlitební večer nejen pro mládež se bude konat druhý čtvrtek v prosinci, tedy **8. 12. od 20.00** v kapli Povýšení sv. Kříže na Berounské faře. Všichni, kteří se chtějí společně chválit Pána Boha zpěvem, rozjímáním Božího slova i chválami jsou srdečně zváni. P. Radim

Zprávy odjinud

- **Adventní duchovní obnova pro manželské páry** se uskuteční v sobotu 3. prosince v Komunitním centru sv. Prokopa, V Hůrkách 1292/8, Praha 5 - Nové Butovice (metro B - Hůrka). Programem bude provázet P. Ondřej Pávek, farář u sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Předběžný časový rozvrh je 9 až 16 hodin. Během dne bude příležitost ke svátosti smíření. Na závěr od 15.00 počítáme se mší svatou. Polední občerstvení bude zajištěno. Předpokládaný příspěvek na nájem prostor a občerstvení je 200,- Kč na pár.
- **Výstava betlémů: 23. prosince 2011 - 1. ledna 2012**, Gymnázium Jana Keplera, Parléřova 2, Praha 6, spojení tramvají č. 22, stanice Pohořelec. Otevřeno bude každý den od 10 do 17 hod. 24. 12. a 31. 12. 2011 od 9 – 14 hod. 1.1. 2012 od 13 do 16 hod. www.betlemy.eu | Marie Dočekalová | +420 607 175 255.
- **Pastorační středisko slaví 20. výročí.** Pastorační středisko Arcibiskupství pražského dovršilo 16. října 2011 dvacet let své existence. Výročí bude připomenuto při mši svaté **30. listopadu v 17.30 hodin** v kostele sv. Vojtěcha v Dejvicích.
- **Setkání sdružení rodičů zemřelých dětí.** V neděli 11. prosince v kostele Panny Marie Královny míru v Praze-Lhotce se uskuteční **setkání sdružení rodičů zemřelých dětí "Dlouhá cesta"**, 15.30 setkání rodičů, 17.00 koncert, 18.30 mše svatá za zemřelé děti a jejich rodiče.
- **Autogramiáda: Tradice, která je výzvou.** Autogramiáda knihy rozhovorů s pražským arcibiskupem Dominikem Dukou OP "Tradice, která je výzvou" (Portál) se koná dne 14. prosince 2011 od 17.00 hodin v knihkupectví Neoluxor na Václavském náměstí v Praze.
- **Vernisáž výstavy betlémů na Svaté Hoře.** Vernisáž výstavy betlémů se koná 19. prosince 2011 v 16.00 hodin na Svaté Hoře. Výstava bude otevřena v Mníšecké kapli a Svatohorském poutním muzeu od 20. 12. 2011 do 2. 1. 2012 vždy od 10.00 do 16.00 hodin.
- **Pozvánka k návštěvě Lorety.** O slavnosti Narození Páně 25. prosince 2011 je možné od 13.00 do 17.00 hodin navštívit zdarma Loretu v Praze na Hradčanech.
- **Mše na konci občanského roku v katedrále.** Mons. Dominik Duka OP bude slavit mši svatou na poděkování v závěru občanského roku 31. prosince 2011 od 16.00 hodin v katedrále svatých Víta, Václava a Vojtěcha.
- **Slavnost Narození Páně v katedrále.** Na slavnost Narození Páně (25. 12.) bude pražský arcibiskup Dominik Duka OP předsedat slavení mše svaté v 9.00 hodin v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.
- **Arcibiskup požehná tříkrálovým koledníkům.** Pražský arcibiskup Dominik Duka požehná koledníkům 5. ledna 2012 v 15.00 hodin při bohoslužbě slova v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Bohoslužbě bude ve 14.00 hodin předcházet setkání v Sále kardinála Berana na pražském arcibiskupství. Tříkrálová sbírka bude probíhat v pražské arcidiecézi od 2. do 10. ledna 2012.
- **Tříkrálový průvod s velbloudy v Praze.** Tradiční průvod Tří králů na velbloudech se uskuteční 5. ledna 2012. V 15.45 hodin proběhne symbolické vyslání tříkrálových koledníků pražským arcibiskupem Dominikem Dukou. Následně Tři králové na velbloudech vyjdou průvodem z Arcibiskupského paláce (Hradčanské nám.) k Loretě

(Loretánské nám.). Vyslání koledníků předchází od 15.00 hodin bohoslužba slova v katedrále, při které arcibiskup Duka požehná tříkrálovým koledníkům, a neformální setkání koledníků od 14.00 hodin v sále kardinála Berana na pražském arcibiskupství. Tříkrálová sbírka se v pražské arcidiecézi koná ve dnech 2. - 10. ledna 2012.

K zamyšlení: Tajemné neviditelné ruce

Chodíme kolem. Chodíme kolem dnes a denně. Všimneme si v spěchu všedních dní? Nevšimneme? Všimneme si aspoň v neděli, v den sváteční?

Vpravo vedle vchodu do berounského kostela svatého Jakuba stojí starobyklý litinový kříž. Na jeho kamenném podstavci je nápis „Jedině ve kříži Kristově jest spása“. Ačkoli kolem není žádný pořádný záhon ani kousek půdy, jen taková škvíra mezi rozestouplými kameny, přesto tu celé léto pořád něco kvete a večer se mihotají drobné plamínky svíček. Ten kříž možná ani není moc starý, protože ten původní zničil r. 1975 jakýsi opilý člověk a pak sem do podstavce zasadili kříž jiný, jak stojí psáno ve farní kronice.

Kdo tu asi zapaluje ty svíčky? Kdo přináší květiny? A kdo sem zasadil tu miniaturní růžičku a drobné letničky? Samé otázky, samé dohady... Prý to je zaručeně ta paní ze Závodí! Jenomže „ta paní“ to není. Ta paní to vyloučila. A „zaručená“ zpráva o jiné ženě také padla. Asi to zůstane tajemstvím. Takové opravdu neviditelné ruce, které se nepředvádějí, ale ukrývají, které zůstávají skutečně neznámé, za nimiž si není možno představit žádnou konkrétní tvář.

Až nedávno... Nedávno jsme vyšli z kostela po večerní mši svaté, stojíme ještě chvíli v hloučku, o něčem se bavíme, zrak mi padne doprava ke kříži, protože mě tam cosi upoutalo, něco se tam pohnulo, a nevěřím svým očím – tajemné neznámé ruce se zhmotnily, právě zapalují červenou olejovou svíčku, u paty kříže už hoří další svíčky a k nim se zády k nám sklání neznámá, ničím nepovědomá postava mladšího muže... To je překvapení! Tak ony ty neviditelné ruce nepatří žádné ženě, jak se tiše předpokládalo, ale jsou to ruce mužské! „Dobrý večer, to vy sem asi taky sázíte ty kytičky, vidíte,“ povídám mu. Otočil se ke mně – a další překvapení; opravdu to není nikdo z kostela! Odpověděl na mou otázku, přitakal a rychle odcházel. Aby zůstal neviditelný. A neznámý. A tak můžeme jen přemýšlet, proč to dělá. Co ho k tomu vede... Možná je to rodinná tradice, třeba sem chodili už jeho předkové. Třeba je to služba, která odnepaměti patří k jejich domu. Třeba to slíbil své babičce... Možná chce za něco děkovat, třeba za rodinu, za děti, za manželku, za své rodiče... Možná si ho Pán zvolil, když si nikdo jiný kříže nevšimal. Zažihá tady světlo. Možná je to světlo betlémské. Možná má sám světlo v duši a předává ho dál. Je to jeho tajemství. Tak ať to tajemstvím zůstane. Některé věci mají zůstat skryté. Nemusíme vždycky vědět úplně všechno!

„Jedině ve kříži Kristově...“ *foto lf*

DEO GRATIAS!

Lidmila Fričová

Co se dělo: Řekl nám "kolegové"!

Z našeho časopisu se pravidelně dozvídáte o setkáních ministrantů, ale setkání všech ministrantů celé arcidiecéze? To tu ještě nebylo.

Kdo se zeptá pana kolegy? Beseda s otcem arcibiskupem

foto av Vlastně je první v

takovém "arcidiecézním" měřítku. Od nás z Berouna jela čtyři auta - dvě s malými ministrantíky, a dvě se staršími ministranty s P. Cigánkem. Mladší měli samozřejmě převahu; obzvláštní početní prvenství drží loděničtí ministranti, kterých na mši "umí" být i osmnáct. Do katedrály v barvách Berouna a Loděnice dorazili Kryštof a Tadeáš Hamouzovi, Václav a Vojtěch Laštovičkovi, Pavel a Vojtěch Lidmilovi, Vít Markgraf, Alois, Matěj, Michael a Jan Vašků se svým řidičem, Jan Bešćec, Daniel Průša, Jan a David Fixovi, Vít a Jan Štromajerovi.

Hudba hradní stráže

foto av

Setkání nemělo klasickou skladbu, kterou kluci znají ze setkání, i fotbalík chyběl. Za to zde bylo oficiální přivítání a registrace v Arcibiskupském paláci v sále kardinála Berana. I když se čekala hojná účast, konečný počet zaskočil. Skoro jsme se do sálu nevešli. Po registraci nás osobně uvítal pan arcibiskup Duka slovy: "Kolegové, vítám vás tu". První část dne naplnilo

Opravdové zbraně

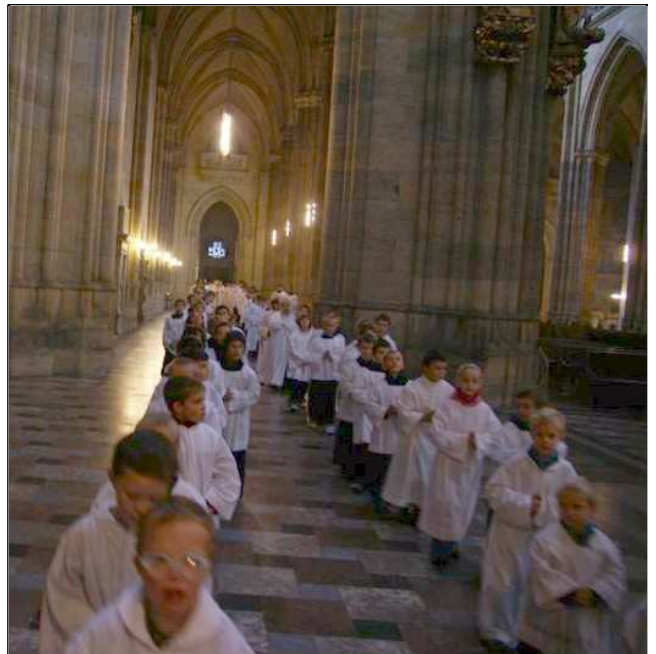
foto av

pozvání do kasáren hradní stráže, kde nás osobně i slovem provázel vojenský kaplan kpt. Mgr. Vladimír Hudousek. Zde si kluci sáhli na zbraně, viděli zneškodnění útočnicka cvičenými psy, byla nám představena Hudba hradní stráže, ministranti přihlíželi nácvičce pochodů v útvaru a výměny stráží. U všech těchto úkonů měli kluci možnost se zeptat, a jejich otázky přiváděly občas do úzkých nejednoho velitele. Oběd jsme taktak

střihali, díky počtu lidí byl střídavý - i na obědě s námi seděl otec arcibiskup. Mezi námi jako jeden z nás. Guláš nám moc chutnal!

Po obědě přišla praktická část. Větší kluci a dorost "nacvičovali bohoslužbu". I v tom počtu se organizátoři snažili každého ze starších ministrantů zapojit - průvod se svíčkami, ministrantský doprovod otce arcibiskupa ap. Mladší kluci se rozdělili do skupinek po třech až pěti, dostali mapu a na čas měli oběhnout vyznačená místa - Strahovský klášter, blízké kostely a kláštery, studánka pod Petřínskou rozhlednou, jedno stanoviště i v katedrále... Na každém z míst hledali iniciály k vyluštění tajenky. Rozhodoval čas i správné luštění. Poté jsme se vydali do katedrály na společnou bohoslužbu.

Průvod ministrantů

foto av

Bohoslužba měla též své kouzlo - takový průvod, který jsme s ministranty a přítomnými

kněžimi vytvořili, vídává katedrála tak na zelený čtvrtek a ještě složený "jen" z kněží. Stejně jako o zeleném čtvrtku se všichni k oltáři samozřejmě nevešli, ale na všech klucích byla vidět hrdost, že se průvodu tolika "kolegů" mohou účastnit. Mši celebroval

otec arcibiskup Dominik

Duka, koncebrovali kněží, kteří setkání ministrantů pořádávají - P. Benedikt Hudema, P.

Martin Vlček, P. Miškovský a další, nechyběl ani náš P. Radim Cigánek. Skončila mše a na arcibiskupství se ještě vyhlašovaly výsledky bojové hry a otec Dominik nám poděkoval za účast. Velký dík za podobné aktivity pro ministranty patří samozřejmě P. Benediktovi, který je jedním z hybatelů - tím, že se staral o ministranty ze svých farností, mu péče o ministranty celé arcidiecéze tak nějak zůstala a dnes je mu oficiálně svěřena.

Ministranté zaplnili polovinu lavic...

foto av

Duka, koncebrovali kněží, kteří setkání ministrantů pořádávají - P. Benedikt Hudema, P.

Martin Vlček, P. Miškovský a další, nechyběl ani náš P. Radim Cigánek. Skončila mše a na arcibiskupství se ještě vyhlašovaly výsledky bojové hry a otec Dominik nám poděkoval za účast. Velký dík za podobné aktivity pro ministranty patří samozřejmě P. Benediktovi, který je jedním z hybatelů - tím, že se staral o ministranty ze svých farností, mu péče o ministranty celé arcidiecéze tak nějak zůstala a dnes je mu oficiálně svěřena.

Ve svatováclavské kapli

foto av

Poté jsme jeli domů. Velcí ministranti byli původně rozhodnuti ještě se účastnit Arcidiecézního plesu pro mládež, ale únava z celodenního programu pro ministranty je nakonec dostihla v restauraci u večeře. Ale příště prý pojedou zase. *Alois Vašků st.*

redakční archiv

Ze života svatých

Sv. Petr Kanisius

(21. prosince)

Narodil se roku 1521 v holandském Nijmegenu v rodině, která patřila k patricium města. Proti vůli svého otce odešel do Kolína nad Rýnem studovat teologii. Tady se seznámil s jedním z prvních žáků Ignáce z Loyoly a vstoupil roku 1543 do Tovaryšstva Ježíšova. V Kolíně byl v té době arcibiskupem Hermann von Wied, který přešel tajně k luteránství. Katolická církev vyslala v té věci Kanisia k císaři Karlu V. Arcibiskup byl sesazen a Porýní zůstalo katolické. Když byl Petr později vysvěcen na kněze, vydal ze všeho nejdříve spisy Cyrila Alexandrijského a Lva Velikého. Upozorňoval na sebe stále víc i jako učitel, debatér a kazatel. Kardinál Otto Truchses, biskup augsburský, si ho vyžádal jako teologa na tridentský koncil.

Učil později rok v Messině a po složení slavnostního slibu byl jmenován profesorem teologie na ingolstadtské univerzitě. Tím chtěl vévoda čelit rozmáhajícímu se protestantství v Bavorsku. Kanisius měl takto velký podíl na přestavbě německé církve, otřesené rozštěpením víry, a ne nadarmo byl nazván druhým apoštolem této země po Bonifácovi. Jiná výzva přišla přímo od císaře, aby spravoval vídeňskou diecézi. Mladý jezuita zde složil své nejvýznamnější dílo, katechismus. Ten dosáhl přes čtyři sta vydání a byl přeložen do patnácti jazyků, používalo se ho v Evropě i v zámoří. Z Vídně přešel do Čech, kde byla situace katolické církve obzvláště nejistá. Zde založil kolej Klementinum, z níž se později stala univerzita. V pětatřiceti letech byl jmenován prvním představeným nově založené hornoněmecké řádové provincie a v intervalu patnácti let založil tolik klášterů, seminářů, kolejí, že musely být zřízeny ještě dvě další germánské provincie.

Úcta, které se Kanisius všude těšil, přispívala k získávání domácího dorostu. Byl důvěrníkem knížat i papežů, kteří ho zvali na nejdůležitější církevněpolitická jednání. Korespondoval i s císařem, jeho vydané listy zabírají přes osm tisíc stran. Jeho osobní vliv způsobil, že velká část Německa v XVI. století zůstala katolická. Od roku 1580 až do své smrti konal apoštolát ve Fribourgu ve Švýcarsku. Posledních šest let, unaven nepřetžitou prací, žil v tamější koleji v ústraní. Zemřel roku 1597 obklopen obecnou úctou, jeho pohřeb byl triumfální. Jeho atributy jsou kniha a nápis Charitas. *-vac-*

Píšete nám: Vzpomínky na Hájek

Červený Újezd, jeden z pěti Červených Újezdů nacházejících se na území naší republiky. Neveliká obec náležící původně k Unhošťskému hejtmánství, pak okresu Kladno a po delimitaci v r. 1974 do okresu Praha-západ. Ale na tom zase není nic tak zajímavého. Už pan Lada si představoval naši krásnou českou vesnici s dominantou kostelíka, ke kterému se tulí malé české

chaloupky jako kuřátka ke kvočně. Tak takhle by věrně naši obec namalovat nemohl. Věž jí sice nechybí, ale není kostelní nýbrž hradní a nevypíná se nad obcí, ale je zapadlá v údolíčku mezi domy. A především, hrad Červený Újezd není žádný historický hrad, ale replika čehosi podobného, prostě takové větší muzeum s věží, postavené v r. 2001-2002 na místě staré selské usedlosti. Jiná, památnější věž tu není, pokud ovšem pomineme malou kapličku se zvonkem, zasvěcenou sv. Martinu. Zato pouhých 1500 metrů směrem ku Praze stojí historický i duchovní skvost - františkánský klášter v Hájků s první loreťanskou kaplí v Čechách (základní kámen položili 12. června 1623). Hájek byl hlavním poutním místem celého regionu. Pamětihodnost to tedy zcela jistě je, ale ani tento objekt neminul osud násilného totalitního zabránění, vyrabování a devastace. Po uzavření kláštera v r. 1950 se stal internačním táborem pro kněze a řeholníky. Nato jej zabrala armáda v zájmu svých strategických plánů. Budovy byly přizpůsobeny novým majitelům a docházely až k sametové revoluci. Armáda před svým odchodem dokonala v prostorách dílo zkázy. Klášter byl poté navrácen původním správcům, jimiž jsou členové františkánského řádu. Na jejich bedrech nyní leží tíha obnovy, aby toto místo zasvěcené Matce Boží, opět sloužilo ke svému původnímu účelu. V současnosti se objekt pomalu probouzí z přestálých hrůz a brána kláštera se pro poutníky otevírá jako před staletími. Od jara do podzimu jsou zde opět slouženy bohoslužby. Každoročně se zvyšují počty těch, kteří sem přicházejí poprvé, i těch, kteří se sem rádi vrací. Historie Hájků pokračuje. Do nové kroniky jsou krasopisně zaznamenávány střípky vzpomínek a příběhů pamětníků, kterým se hájecký komplex jakkoli zapsal do života. Například jako bývalým rodačkám z Červeného Újezda, sestřám Jitce Matesové a Elišce Landergottové, které zapsaly tři velmi krátké vzpomínky na Hájek takto:

Hájek

redakční archiv

Leto ještě nekončí, ale podzim už je trochu znát. "Alejkou" kráčí dvě malé holčičky v nových šatech (na pouť musely být nové šaty - válka neválka). A s nimi ve svátečních šatech a klobouku (!) jejich milovaný děda... Z velké dálky je slyšet hudba, dětské hlásky, smějící se lidi - pak už je vidět kolotoče, houpačky, divadélko, kde hrají morčata strašidelnou hru se šťastným koncem. Kam dřív, co dřív koupit, co smlsnout, na čem dřív se svézt? Ale děda rozhodl: Nejdřív mše svatá, kázání (pro malé děti k nepřechkání), ale nádherné oltáře, prapory jednotlivých procesí, hudba a zpěv mariánského chorálu - to vše zanechává nenápadné, ale hluboké stopy, které se projeví o mnoho později...

Z holčiček už jsou děvčata, která mohou do kostela chodit bez dědečka (jak ráda bych si tu cestu ještě jednou zopakovala) a vnímají už klášter trochu jinak. Besedy dětí v hájecké zahradě s páterem Šebestiánem, návštěvy jahodových plantáží, bratr Štěpán - nebyl knězem - ale báječným zahradníkem, který nám na svátek matek za pět korun udělal pro maminku nádhernou kytici. Penízek jsme ale musely dát ne jemu, ale do kostelní kasičky. Nesmím zapomenout na pátera Stanislava, který svým kázáním málem dokonce obrátil našeho

bezbožného otce na křesťanskou víru; páter Tadeáš, velmi mladý a velmi moudrý “šéf”, kterého si vážili všichni včetně jeho nepřátel.

Interiér

redakční archiv

A pak přišla noc... 13. dubna 1950. Všechny kláštery včetně Hájků byly přepadeny STB, majetek rozkraden, chrámy znesvěceny, obyvatelé odvezeni neznámo kam. Hájek obsadila armáda. Moje teta byla v kostele varhanicí, na varhany se naučila hrát - kde jinde než v Hájků. Zнала proto jejich bohatou zásobu hudební literatury. Poprosila proto předsedu MNV, zda by se nemohla prohrabat v hromadách papíru, které byly převezeny z Hájků na MNV (sídlil v bývalé pastoušce). Byl to

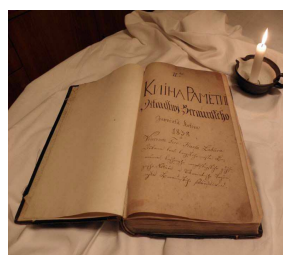
rozumný člověk s rozumnými názory, takže nic nenamítal. Byla jsem tetě pomáhat. Otevřely jsme vrátka a málem jsme upadly. V blátě se válely knihy, obrazy, fotografie, dopisy, doklady o vysokoškolském studiu, noty, básně - slovem hrůza! Vybraly jsme rychle, co se dalo zachránit, a pak jsme se snažili různými cestami věci doručit jejich majitelům. Víme ale jen o jednom z nich, komu se vrátily. Byl to mladý seminarista Jaroslav z Vlčnova, kam se šťastně vrátil.

Jinak se za všemi zavřela voda. Myslela jsem si, že Hájek už nikdy znovu neprojdou. Ale jak praví klasik: “ Člověk zásadně není schopen nic prorokovat.” Chválabohu!

Tolik jedna ze vzpomínek, jichž se v kronice nastrádala už pěkná řádka. Pokud máte i vy, čtenáři a příznivci, nějakou podobnou vzpomínku, nebo vám ji někdo převyprávěl, ozvěte se, prosím. Kontakty: Alena Markgrafová, Krátká 55, Červený Újezd, 273 51, tel. 725539385, e-mail: markgrafova@atlas.cz; nebo přímo: Rektor klášterní kaple Navštívení Panny Marie v Hájků P. Jan Maria Vianney Dohnal, OFM, Konvent u kostela Panny Marie Sněžné, Jungmannovo nám. 18, Praha 1, 110 00, tel. 224490347, e-mail: vianney@ofm.cz. Předem děkujeme.

Alena Markgrafová

Otvírám velkou knihu v černé vazbě s koženým hřbetem. Úctyhodně rozměrné listy úctyhodného stáří jsou zažloutlé, zhnědlé a místy poznamenané tmavšími skvrnami. Na prvním listu čtu titulní stranu, nadepsanou slavnostně velikými literami:

**Pamětní
knih
děkanství
Beroun**

II-há

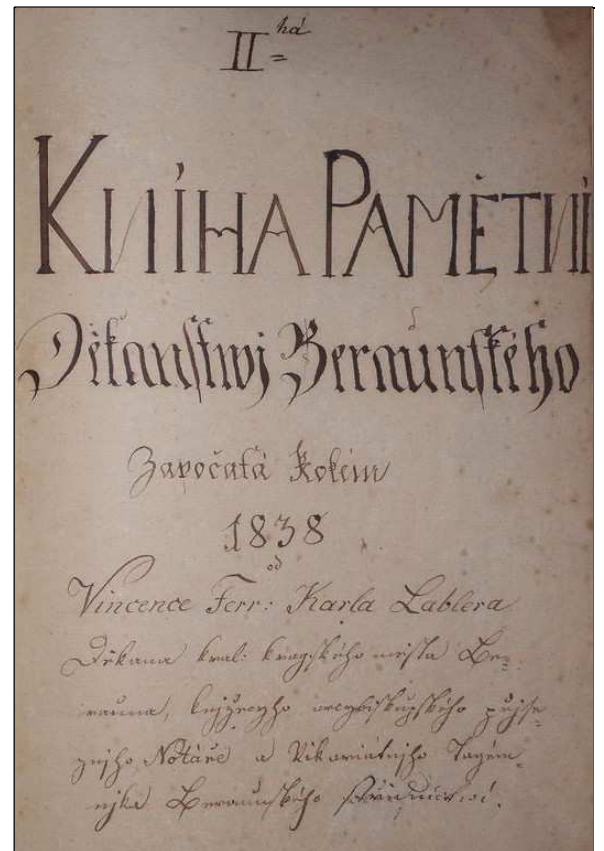
KNÍHA PAMĚTNÍ děkanstwj Beraunského započatá rokem 1838 od Vincence Ferdinanda Karla Lablera děkana král. krajského města Berauna, knížecyho arcybiskupského Notáře a vikariátnjho Tagemnjka Beraunského Arciděkanství

Hezký pravopis! Takový se (s různými obměnami) používal až do r. 1848, říkalo se mu bratrský a také se psalo jiným typem písma, takzvaným kurentem. Pouze první dvě slova, KNÍHA PAMĚTNÍ, jsou napsána latinskou majuskulí, ale dnes bychom napsali obráceně N. (A to jsem ještě vynechala všechny kroužky, jimiž děkan Labler označoval každé „u“, asi aby nesplývalo s jinými písmeny, takže Beroun je zapsán jako „Beraun“...)

Následuje vlepěný list, datovaný v Praze 31. srpna 1835, jež dalo vytisknout (samozřejmě německy!) Císařské královské české zemské presidium. Obsahuje vyhlášku, jak a proč kroniku psát, co do ní zaznamenávat. Podepsán Karl Graf Chotek, nejvyšší purkrabí a císařský královský guberniální president.

Když jsem si znovu uvědomila letopočet na titulní straně a tu úřední němčinu, zamrazilo mě a skoro se mi roztráslly ruce. Tady jsem v době zvané později české národní obrození; před dvěma lety zemřel v Litoměřicích šestadvacetiletý advokátní koncipient Ignác Mácha, dnes známý už výhradně jako Karel Hynek. Tylovi je třicet, pátým rokem rediguje časopis Květy, píše povídky, překládá, ale myslí hlavně na divadlo. Jeho Fidlovačka měla premiéru před čtyřmi lety... Erbenovi je sedmadvacet a začíná si s baladami, bude na tom pracovat asi dvacet let a pak vydá jedinou svou sbírku básní, Kytici... A Betty Panklová se nám před rokem vdala! Loni bydleli v Červeném Kostelci, letos v Josefově, za rok budou v Litomyšli... Zatím nemá žádné literární ambice a ani neví, že z ní bude za pár let vlastenka Božena. Inu, to až se za čtyři roky dostane do Prahy mezi vlastence, pak to teprve začne... Palacký byl právě

Hezký pravopis!

foto lf

letos jmenován zemským historiografem a před dvěma lety začal vydávat ty své dějiny, ale – považte! – zatím německy... Čelakovský pilně pracuje na Ohlasu písní českých, za rok to chce vydat tiskem, když mu to s těmi ruskými písněmi tak vyšlo... A Fridrichovi Smetanů narozenému v Litomyšli je teď čtrnáct, říkají mu Fricek nebo Fricínek, má nevšední hudební talent, ale kašle na školu, dělá si co chce a dosud netuší, že se jednou bude podepisovat Bedřich a stane se zakladatelem naší národní hudby. V Litomyšli už nebydlí, jeho otec před pár lety koupil statek v Růžkových Lhoticích na Podblanicku.

Národní obrození neprobíhalo jen v Praze, ale všude tam, kde se našel někdo, komu nebyl lhostejný ani národ, ani naše česká řeč. A tak si uvědomuji, jak je úctyhodné, že všichni ti naši berounští děkanové, kteří zaznamenávali zajímavé, mimořádné i všední události do této pamětní knihy, psali česky stejně jako autor předchozí první kroniky děkan **Josef Antonín Seydl**. Protože mluvili česky, také psali česky, přestože někteří asi ani neměli české školy, takže jejich znalost mluvnické i pravopisné normy občas zaskřípe. (Ostatně výše zmíněný Bedřich Smetana psal jedině německy, a to i osobní korespondenci, protože česky psát se prostě v mládí neučil.)

Pojďme, vraťme se na počátek této naší kroniky, vraťme se do časů 19. století, které bývá někdy zvykem vnímat tu idylicky, tu pateticky, a listujme v zápisech berounských děkanů. Koneckonců všechny události přece zaznamenávali pro nás, pro budoucí generace...

(Pokračování příště)

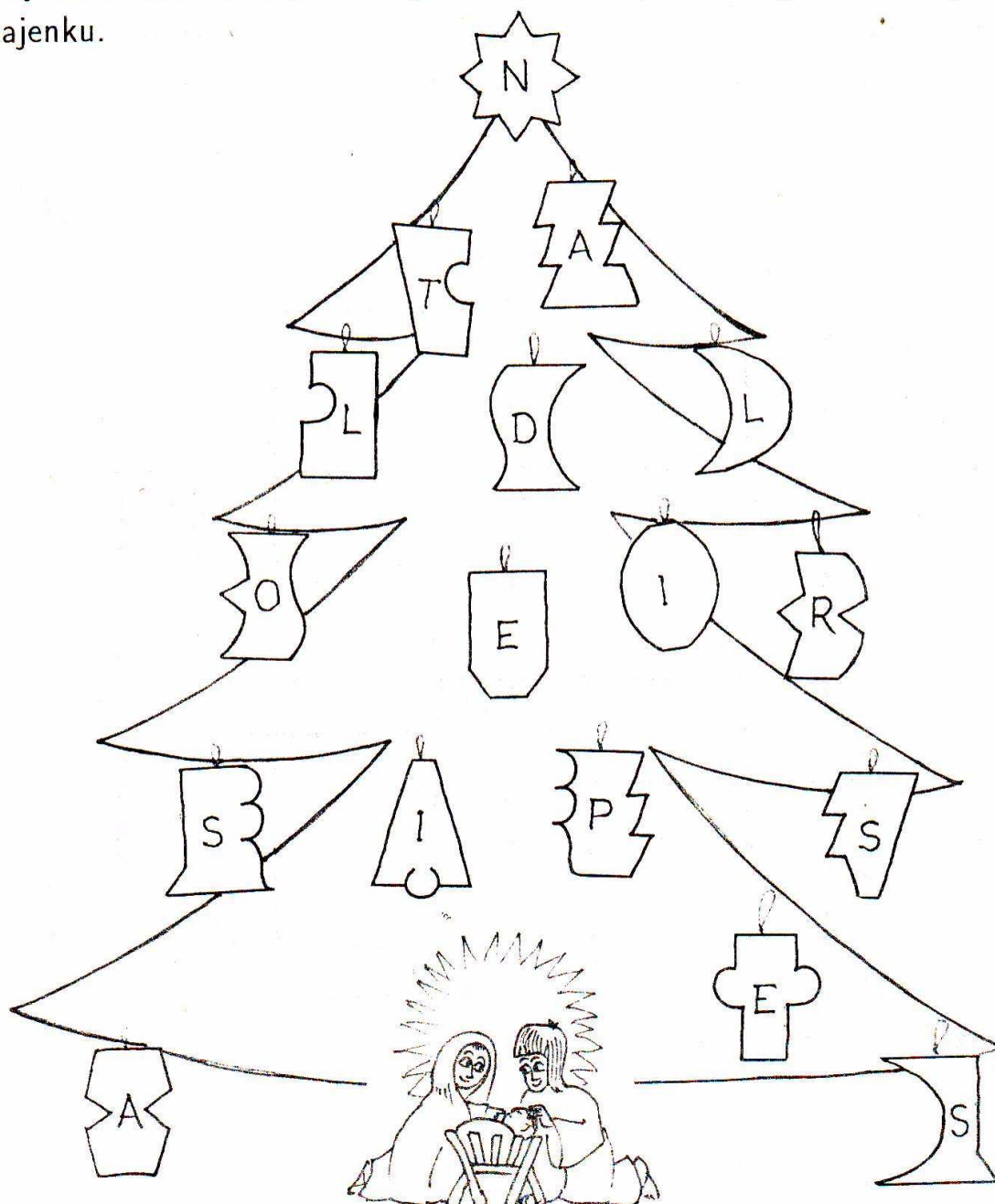
Lidmila Fričová

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

POSELSTVÍ VÁNOC

Mnoho lidí dnes ani pořádně neví, proč vlastně slavíme vánoce. Jaké je radostné poselství těchto svátků? – Na vánočním stromečku na obrázku jsou ozdoby různých tvarů. Začni hvězdou nahoře a pak postupuj tak, aby další ozdoba zapadla svým tvarem do předcházející. Tak vyluštíš tajenku.

TAJENKA: _____

-red-

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ Beroun má nový Dům Charity

Letošní Svátek Všech svatých, 1. listopad, byl pro Farní charitu Beroun velmi významným dnem. Těsně po dokončení stavebních úprav a zařizování rekonstruovaného domu v Cajthamlově ulici v Berouně – Zavadilce zde proběhlo slavnostní otevření Domu Charity a znovuotevření rozšířeného Stacionáře sv. Anežky České pro seniory na Jarově. O tom, že jde o akci, která stojí za pozornost okolí, napovídalo nevídané množství aut hostů, kteří akci přišli svou účastí podpořit.

Mezi významnými hosty jsme pak vedle zvané veřejnosti z řad lékařů a sociálních pracovníků uvítali starostku Města Beroun paní Ing. Šárku Endrlovou v doprovodu místostarostů, starostů a radních okolních obcí, zástupce Arcibiskupství pražského, generálního vikáře Mons. Michaela Slavíka a berounské farnosti – faráře P. Mgr. Josefa Pecinovského a kaplana P. PhDr. Radima Cigánka či ředitele Arcidiecézní charity Praha pana Ing. Jaroslava Němce.

V úvodu setkání paní JUDr. Jana Cívínová, ředitelka Farní charity Beroun, stovce hostů krátce představila průběh rekonstrukce objektu, který si berounští ještě do léta spojovali s prodejnou nábytku. Hosté se dozvěděli o všech úpravách domu pro potřeby poskytování služeb stacionáře, které byly provedeny v rekordním čase dvou měsíců s naprosto minimálním finančním rozpočtem. Ojedinělé je právě pojetí přestavby, která proběhla zčásti jen díky obětavé práci klientů Farní charity Beroun – mužů z Azylového domu sv. Jakuba. Do konce roku chce Farní charita dokončit i přestavbu prvního patra, kde bude sídlit ústředí charity a budou zde pokračovat aktivity vzdělávací a počítačové učebny, kterou do léta FCH provozovala v Komunitním centru v Berouně. A pokud budou potřebné finanční prostředky, mohli bychom se zde napřesrok dočkat budování Domova se zvláštním režimem, který bude zaměřen na seniory s poruchami paměti (zejm. s Alzheimerovou chorobou).

P. Cigánek, Š. Enderlová, P. Pecinovský a páska...

Po proslovu pana generálního vikáře Mons. Michaela Slavíka, slavnostním přestřižení pásy a žehnání domu generálním vikářem se hosté vydali na prohlídku pokojů

Klienti stacionáře

2x foto autorka

stacionáře a příslušného zázemí. V závěru milé polední události se hosté s klienty shromáždili ve společenské místnosti, kde pro ně bylo připraveno občerstvení.

„I naše další vize spojené s domem stojí za zmínku – uvažujeme o zřízení kuchyně včetně dietního režimu, která by mohla sloužit nejen seniorům ve stacionáři, terénní službě a zaměstnancům charity, ale rádi bychom její služby nabídli širší veřejnosti. Totéž se týká i prádelny,“ doplnila ředitelka Farní charity Beroun.

Nezbývá než zopakovat slova mnoha dnešních hostů a popřát Farní charitě mnoho sil v cestě, kterou si zvolila. Přístup jejích zaměstnanců jistě nejlépe charakterizuje motto, které nám z nových propagačních desek organizace hlásí „V péči o štěstí druhých nacházíme své vlastní“.

FCH

Vlčata jdou na Žebrák a Točník

Sobotní ráno u Černého koně v Berouně, kde jsme měli sraz, bylo tiché, mlhavé a uplakané. Radost přibývala s rostoucím počtem vlčat i se spatřením turistického oddílu, kde jsme spatřili naši farnici a skautku Lidmilu Fričovou.

(Kdyby se měl počítat konečný počet účastníků

na této sobotní výpravě – vyhráli by turisté.)

Nastoupili jsme si do autobusu ve skromné sestavě deseti členů včetně Frantíka, Mauglího a Marcely (manželky Mauglího). Každý si sám koupil jízdenku do Žebráku, aby se naučil sám o sebe postarat. A kdo všechno jel - Vítek Štromajer, Vítek Kolovrat, Kryštof Hamouz, Vojtěch Laštovička, Vojtěch Lidmila, Ondřej Šebesta. – Rákosník a Míša Vašků - Myšák. Ostatní z oddílu se omluvili a zůstali doma s nějakým kašlem či nemocí.

Na Točníku

foto Frantík

V Žebráku jsme vystoupili a pokračovali přes náměstí po modré značce. Podél potoka Stroupínského jsme se dostali až k obci Točník. V mlze jsme viděli kontury válcovité věže Žebráku a náš směr byl jasný. Bylo zavřeno, ale nám to nevadilo. Prolezli a prošmejdili jsme co se dalo a na hradební studni jsme si dali sváču. Po společné fotce jsme se vyrazili dál. Do kopce jsme šli na další skvost tohoto kraje. Byl jím hrad Točník. Po červené turistické značce jsme se vyškřábali na jeho úpatí a odbočili jsme vlevo, turistická značka k našemu údivu vedla dál vpravo. Objevili jsme tu krásnou vstupní bránu s erby a ten kdo již byl několikrát na Točníku a chodívá dovnitř přes most, se připravuje o tento málo známý skvost.

Když jsme se u brány vyfotili, jedno z vlčat se opřelo o bránu a ta se otevřela. Tak jsme nakoukli do nádvoří a hned jsme se přenesli do doby králů a rytířů. V mlze nás tolik vidět nebylo a slyšet ano. Nestačili jsme toho moc zkouknout, neboť jsme byli vyplašeni podivným zvukem – jak když se zavřou dveře. Píchlo to v nás a všichni jsme pelášili za bránu a odvahu jít opět dovnitř jsme již nesebrali. Ale bylo to pěkné a dobrodružství. Ještě teď si na to vzpomínám.

Vracíme se zpět na turistickou značku a jdeme k tomu směřovanému cíli turistických značek. „Dovnitř už nejdeme, prohlídku již máme za sebou“, řekl jsem. Kolem všude byly džípy vojáků, a klukům v očích utkvěly samopaly připevněné ke karosérii.

Fazole

foto Frantík

Vyrážíme dál. Z kopce dolů jdeme do lesa a na jedné z luk si děláme ohniště a začínáme vařit. Vaříme dnes výborné fazole v tomatě s buřtama. Každé vlče vytáhlo ze svého batůžku buřty a našlo si v lese pařízek a na pařízku pěkně buřty nakrájeli na kostičky a přinesli je ke kotlíkům plným fazolím. Mauglí, vrchní topič, přikládal a já, vrchní míchač, míchal buřtíky do fazolím. „Hotovo“, jdeme k modlitbě a k jídlu. Po modlitbě se rozdělujeme na dvě družinky a každá jí z jednoho kotlíku. Mňam! To je dobrý!

Je dojedeno a těla jsou připraveny k polednímu spánku. Ale kdepak. Budeme pokračovat dál. Zahlazujeme ohniště, kameny ukládáme na bezpečné místo a vyrážíme. Cestou se již tak moc zajímavého nestalo, až na to že jeden z vedoucích musel tým opustit dříve, neboť řešil naléhavou událost doma. Vše nakonec dopadlo dobře a všichni jsme dojeli v pořádku domů. Výprava se zkrátka povedla.

Frantík

Skauti R&N 28. října na náměstí

Dne 28. října 2011 jsme měli sraz s Oceloty v klubovně. Byli tam: Lojza a Matěj Vašků, Tomáš Plhák, náš oddílový vůdce Petr Čapla s Janem Markem a já. Všichni jsme byli v krojích a šli do muzea na prohlídku. Potom jsme šli ještě s několika rovery na náměstí na slavnost. Já s Matějem jsme doprovázeli oldskauta, který nesl věnec. Moc se mi to líbilo. Pak se četly projevy, které byly moc pěkné, a následovalo vystoupení mažorettek. Po zazpívání české hymny a písničky Ach synku, synku, kterou měl rád T. G. Masaryk se šlo domů. Já s celou naší rodinou jsme šli ještě k řece krmit kachny. Vše se mi moc líbilo.

Vašek Laštovička

foto Jana Laštovičková

Do roklí

Někdy v září nám vedoucí řekl, že 12. listopadu bude výprava do roklí. Těšil jsem se, protože to byla moje první výprava.

Doma jsem si připravil malý batůžek. Vzal jsem si samé potřebné věci, jako je nůž a svačina. Měl jsem mít kompas a KPZ, ale já jsem nováček, takže jsem je ještě neměl. Musel jsem vstávat v sedm hodin. Oblékl jsem se, vyčistil jsem si zuby, nasnídal jsem se, a už bylo osm hodin. Táta a máma mě odvezli do Berouna, protože jeli nakupovat do Prahy.

Sraz jsme měli před klubovnou. Když jsem přišel, skoro všichni už tam byli. Jen mne uviděli vedoucí, tak se se mnou pozdravili. Museli jsme ještě chvíli počkat na ostatní. Když přišli všichni, zakřičeli jsme pokřik a šlo se.

Na náměstí jsme museli po dvojicích pochodovat, ale co jsme přešli Berounku, tak všichni už chodili, jak chtěli, protože mohli. Asi po 300 metrech od mostu přes Berounku

jsme hráli první dvě hry – „Na rodinky“ (máma + táta + dítě + pes). Tím jsme se vlastně rozdělili do družstev. Druhá hra byla „Honěná mezi ploty“. Ploty jsme vytvořili vlastními těly a rozpažením rukou. Na písknutí jsme udělali vpravo-v-bok a ze severojižních plotů vznikly najednou ploty východozápadní. Po hrách jsme došli k vodní elektrárně, kde jsme se dozvěděli, kolik vyrábí elektrárna elektřiny. Šli jsme dál a už jsme byli u lesa. Když jsme byli v lese, všichni uslyšeli jak někde střílí. Vedoucí dali návrh, že bychom

Výprava Ocelotů a vlčat.

foto Frantík

se šli kouknout na střelnici, ale když jsme tam došli, tak jsme se dozvěděli, že se tam koná závod. Vedoucí nám rozdali buzoly a šli jsme podle nich asi jeden kilometr. Pak jsme běželi na nástup a hráli další hru. Museli jsme si najít nějaký klacek, když jsme každý našli, tak nám řekli vedoucí, co máme dělat. Měli jsme se rozdělit do tří družstev a hráli jsme hru s názvem Kuličková desítka – v našem podání Kuličková jednička. Hra spočívala v tom, že jsme pomocí klacíků (hokejek) hnali před sebou po určené cestě tenisový míček s tím, že se v pohánění míčku museli všichni členové družstva pravidelně střídat. První družstvo vyhrálo a v něm jsem byl i já. Po hře nám vedoucí řekli, že si můžeme dát svačinu. Všichni včetně

Vlčí pospolitost

foto Frantík

mne si jí hned rozbalili, a když všichni dojedli, tak jsme si mohli hrát. Když se najedli i vedoucí, tak zapískali na píšťalku, což znamená, že ihned máme jít k vedoucím. Dali jsme si vše do batohu a šli jsme. Když jsme došli do roklí, tak jsme byli zklamáni, že jsou tak malinké. Na okraji roklí jsme si zahráli dvě schovávací hry.

Ke klubovně jsme se vrátili kolem 18. hodiny. Doma jsem si vybalil všechny věci, uklidil je a lehl si do postele, protože mne bolely nohy a odpočíval jsem.

Výprava se mi líbila, ale pro mne byla moc dlouhá.

Již se těším na další výpravu, která by mohla být malinko kratší, ale zvládli bychom po cestě více her.

Jirka Janák, drobné korektury Jan Marek

Výprava do jiné dimenze

Mise do Roklí ve fiktivním pohledu mimozemského vlčete

Start meziplanetární výpravy

V sobotu 14. 11. přistála meziplanetární kosmická loď s názvem Vlčata a Oceloti na prostranství přilehlé stavbě s věží podobného tvaru jako naše raketa, kde se pozemšťané pravděpodobně schází k uctívání jednoho Boha našeho společného Stvořitele (autentická slova

jednoho mimovlčete!). Stáli jsme zde nějakou dobu, protože jeden z našich mimozemských vedoucích se opozdil.

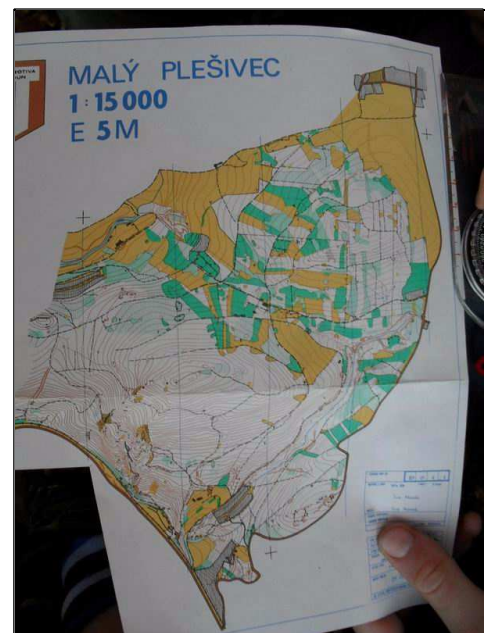
Než přišel, trochu jsme blbli (hra na kosmickou honěnou - samozřejmě ne bez menších zranění, totiž ne bez mého zeleného kolena...) Pak jsme se s ostatními a veliteli sešli v kruhu a E.T. konečně přišel. Tak jsme se pomodlili k Velkému Otci za zdar mise a zakřičeli pokřiky.

Neznámá energie

Po tomto malém dobrodružství jsme vyrazili. V sevřeném mimozemském dvojstupu jsme v našich kosmických oblecích se žlutými a hnědými šátky (podle věku) budili pozornost pozemšťanů, kterých zde byl dav kolem nějakých stánků. Přešli jsme prostor v řeči pozemšťanů nazývaný náměstí, přešli jsme přes kovovou konstrukci nad podivnou tekutinou s kejhajícími drobnými létajícími formami života a došli na zelený čtverec u jakési kulaté přistávací dráhy jakýchsi kosmobusů na čtyřech kolech. Zelený povrch čtverce, kde se sem tam válely bíločerné kulaté věci, byl pokrytý stříbrným popraškem stejného chemického složení jako tekutina tekoucí mezi břehy. I zde jsme hráli naše oblíbené mimozemské hry - člověk lidský by je nazval Rodinky, Liška a zajíc... - až jsme na ojíněné ploše vyšlapali flek. Kousek dál jsme viděli stavbu, kde z oné podivné tekutiny vyrábějí energii a jeden z mimozemských vedoucích odhadl, kolik energie jedno takové zařízení vyrobí - prý 250 V (nebo W?) za vteřinu myslím, pokud má mimopaměť neklame.

Do neznáma

Přešli jsme jakýsi dopravní uzel ve zmenšené podobě, kde si zřejmě malí pozemšťané zkoušejí, jak budou v dospělosti bourat svými vozidly do druhých, a vzájemně si trénovali pozemské vzorce dopravního chování (Tyy volee, kam to jedeš?), jejichž vývoj u pozemšťanů zamrzl zřejmě v dětském věku. Došli jsme až k pozemské střelnici, kde jsme slyšeli výstřel z jakési starodávné velmi jednoduché zbraně, které i zde na zemi používají už jen ke sportu. Zde jsme pořídili obrazové záznamy pro mateřskou planetu a její informační medium. Dostali jsme se mezi rostliny větší než naše kosmická loď (prý les), vypadaly jako zvětšené kopie našich pokojových rostlin. Mezi takovými kytkami se špatně hledala cesta k zatačce do jiné pozemské osady. Našli jsme spadlé části

Plán mimomise foto frantík

vysokých rostlin (prý větve) a vzali si je s sebou, a jednu pozemskou délkovou míru jsme s nimi pinkali míček až k dřevěné stavbičce přilepené na jedné z těchto rostlin - náš hlavní mimozemšťan říkal, že je to posed. Nevím koho kdo posed', ale i mimozemský vedoucí a maminka mají vždy pravdu... Hráli jsme další mimohru.

Mimozemská výprava v porostu vysokých rostlin. foto J. Marek

Konečně jsme zašli do pásma na mapě nazvaného V roklích. Zde bylo vhodné prostředí pro vyzkoušení pozemského zařízení k určení směru - kompasu. Měli jsme jít podle něj a najít roklí. Byla to spíš miniroklička, která by se celá vešla do naší kosmické lodi. Zamířili jsme k asfaltové komunikaci pro pozemské samohyby, vrátili jsme se k lesnímu posedu, kde jsme měli odloženo své cestovní vybavení, *naštěstí nám ho nikdo z pozemšťanů nezačal zkoumat.*

Brzy poté jsme došli zpět k mateřské kosmické lodi, u které si nás vyzvedli v rodinných miniraketách naši mimorodičové. Mise splněna. Našli jsme Rokle.

Michael Myšák Vašků s mimozemskou maminkou.

PŘÁNÍ:

Milí přátelé farního společenství od sv. Jakuba st. v Berouně!

Blíží se krásné svátky radosti a lásky - Vánoce - a konec roku. Chtěla bych touto cestou pozdravit všechny známé i neznámé, poděkovat za všechny modlitby, vzpomínky, za pomoc fyzickou i duševní, za telefonní kontakty a přání krásných dnů.

Děkuji všem za pochopení mého zdravotního stavu. S Boží pomocí a Jeho vůlí prožívám dny a noci se všemi, které mám stále víc ráda, kterým jsem nekonečně vděčná .

Proto neztrácím radost, naději a stálý obdiv krás Božího stvoření. Do adventních modliteb vládám prosby za vás všechny, a u jesliček prosím narozeného Spasitele, ať všichni cítíme doteky Jeho lásky v srdci a nové naděje v nastávajícím roce.

Díky Pánu, díky životu, díky všem.

Vděčná Jana Friedrichová

foto av

HLEDÁME: Chceš se stát průvodcem/průvodkyní na Tetíně?

Je ti nad 15 let? Zajímá tě historie národa tvého - od Keltů, přes Slované, až po křesťanské kořeny, jimž sama svatá Ludmila na zdejším hradě vyrůstati dala?

Je ti blízká víra v jediného Boha, Ježíše Krista, Pána našeho?

Láká tě sdílet zájem svůj s poutníky, poutníky, pocestnými či turisty z celého světa našeho?

Toužíš naplnit skromný měšec svůj, do něhož každou hodinu Sdružení Sv Ludmily padesát korun českých přilévati bude?

Na Tetíně, coby průvodkyně sličná či průvodce chrabří, po všechny víkendy a svátky, od dubna do října, se milostivě zdržovati ráčíš? Mnoho-li se ti to zdá, vezmi bratra svého, kamarádku svou, by vystřídali tě v lopotě té úmorné!

Co brání ještě Tobě, bys telefonní svůj přístroj vzal a číslo 721 120 926 hbitě vymačkal? Hleď hbitě toto učiniti, neb čas jak splašený kvapí! Paní Civínovou Janu k telefonu chtěj a svou zvědavou otázku "Kdy nastoupiti mohu?" položit neváhej!

Mnoho štěstí, chrabří člověče a dík Bohu za Tebe, že skutek dobré vůle učiniti ráčíš - věřím, že zkušenost tato obohatí nejen měšec tvůj, ale i mysl Tvou a Tvé srdce potěšeno bude!

-lk-

POSLEDNÍ SLOVO: Priority report

Někdy je třeba rozlišit, co je prioritou. Kdy se věnovat rodině a kdy svému okolí. Co je vhodná pomoc bližnímu a služba, co je utkvělá posedlost pomáhat za každou cenu, co je skutečný nedostatek "času" či možností a co je krásně okecaná lenost. Co je povolání a co je posedlost. Nemám čas jen na to, na co ho nechci mít? Na priority má každý individuální názor. Porovnejte si sami:

“Někdy je potřeba udělat dítěti radost a nechat ho nejít na mši, na nábožko.” x “Někdy je potřeba zachovat věrnost v maličkostech.”

“Bylo by hezký, kdyby byly v Berouně dětské mše.” x “Ne, na dětskou mši nemůžem, máme angličtinu. Tahat děti do kostela ještě ve všední den, vždyť jim to zošklivíme. Jedině dětskou v neděli.”

“Je potřeba tohle napsat do zpravodaje.” x “Ne, já ne, já to psát nebudu, neumím to.” x “Jak to, že tohle nebylo ve zpravodaji?”

“Na brigádu v sobotu nemáme čas, to je jedinej den, kterej máme pro rodinu.” x “Vezmete naše děti v sobotu na setkání?”

“Bylo by třeba zpívánek pro děti, nechtěla bys to dělat, ty se na to hodíš.” x “Musíš umět říct ne, to je tvoje chyba, že neodmítneš.”

“Je potřeba uvědomit si priority a v oddíle, kde třetina jsou vaše děti, vadí, když chybí.” x “Ale to nám budou chybět ministranti, když půjdete na výpravu.”

“Frantík je na nábožko ještě malý, ale zeptám se ho, zda by chtěl chodit.” x “Pepík už na nábožko nechce chodit.”

“Na dušičky nepřijdem do kostela. Ale děti pošlem.” x “Budeš tam sama s deseti dětmi? Ty to zvládneš, máš zkušenosti.”

“Někdy je potřeba dělat něco jen pro sebe.” x “Cože, vy chodíte tančit? Takže nemůžete na modlitbu? Ach ty priority, že?”

Všechny tyto assonance - a většinou s bratrskou láskou řečené a dobře míněné - skutečně zazněly, některé v řadě dokonce z jedněch a těch samých úst. A teď babo rad! Abych parodovala Lenina: Modlit se, modlit se, modlit se za umění rozlišovat. A nebo dominikánské: modlit se, jak by vše záleželo na Bohu, a dělat, co můžu, jak by vše záleželo na mne.

-iva-

ÚŘEDNOSTI:

	NEDĚLE	PONDĚL ř	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA
BEROUN	10.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁL. DVŮR	8.00				17.00		
LODĚNICE	9.30			17.00			
TETÍN	18.00		19.30				
CHÝŇAVA	11.00						
SV. JAN	8.00						
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00
VRÁŽ							18.00
HUDLICE							15.00 <i>(1. sobota)</i>

MODLITBA MĚSÍCE:

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA PROSINEC:

••• *Za uzdravení všech zranění v našich duších
a za skutečný pokoj v nás* •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V prosinci posíláme srdečné přání **Hance Hrubanové** z Loděnice (40 let), **Janě Šedivé** ze Svatého Janu pod Skalou (35 let), a **Janě Civínové st.** z Tetína ke krásným 84 letům. Ať vám Hospodin žehná a chrání vás.

Koncem prosince oslaví 55. narozeniny paní **PhDr. Lidmila Fričová** z Berouna. Blahopřejeme, děkujeme za všechny hezké a zajímavé články ve zpravodaji a těšíme se na další! Ať Vám Pán stále žehná!
Přátelé a čtenáři

Velké blahopřání k 85. narozeninám zasíláme panu **Miloši Palkoskovi**, dlouholetému berounskému kostelníkovi a varhaníkovi. Posíláme mnoho pozdravů, modliteb o posilu a proseb o zdraví do dalšího života!
Rodina a přátelé

VZPOMÍNÁME: Deset let uběhlo od úmrtí pana **Jaroslava Vaňka**, jednoho ze zakladatelů skautského střediska při farnosti Beroun. V prosinci by oslavila 90 let paní **Marie Podlašecká**. Světlo věčné ať jim svítí.
-red-

KŘTINY: V měsíci listopadu přijali v kostele sv. Jakuba v Berouně svátost křtu **David Šedivý, Šimon Šedivý, Alžběta Marie Rita Šámalová a Terezie Žáčková**. Blahopřejeme.

POHŘBY: V měsíci listopadu jsme ve věku nedožitých 94 let svěřili do rukou Božího milosrdenství paní **Marii Hlaváčkovou** z Berouna. V naději na shledání vyprošujeme život věčný.
-red-

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. J. Pecinovský, P. R. Cigánek, J. Vacík, L. Fričová, I. Průšová, A.T. Markgráfová, L. Lukavská, T. Větrovský, L. Lidmilová, J. Stielová, Manželé Jedličkovi. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" na faře; v el. podobě viz níže. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti:

www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, e-mail: **red.tym@seznam.cz**